



תת"ע (פתח תקווה) 1930-10-24 - סלימאן אבו חמיד נ' מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 1930-10-24 מדינת ישראל נ' אבו חמיד

לפני כבוד השופט עידן שניר

המבקש
נגד

סלימאן אבו חמיד

המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של המבקש לאחר שלא התייצב לדיון בעניינו ביום 19.11.24.

1. ביום 13.9.24 קיבל המבקש לידיו הזמנה לדיון וכתב אישום בגין עבירה של נהיגה ברכב שנאסר בשימוש על-ידי שוטר שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה. המבקש זומן ליום 19.11.24 בשעה 10:00, אך לא התייצב לדיון. עקב כך, נשפט המבקש בהיעדרו לעונשים הבאים: פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס כספי בסך 3,000 ₪.

2. המבקש עותר לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו. המבקש טוען כי המצב הביטחוני ששרר באותה עת הוביל לסגירה של כלל מקומות העבודות והמוסדות הממשלתיים, ולכן סבר שלא מתקיימים דיונים. עוד טוען המבקש כי חשש לביטחונו בדרכים, ולכן לא עלה בידו להגיע לדיון.

3. המשיבה התנגדה לבקשה. לטענת המשיבה המבקש קיבל זימון לידיו אך לא התייצב, ולכל הפחות היה מצופה ממנו להגיש בקשת דחייה. עוד נטען כי הדיונים התקיימו כסדרם במועד שבו זומן הנאשם. השארת המצב על כנו, כך נטען, לא תגרום למבקש עיוות דין שכן העונש שהושת עליו עומד במתחם הענישה.



4. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בית-המשפט יבטל את פסק-הדין שניתן בהיעדר אם נוכח שהתקיים אחד מאלה: (1) **הייתה סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו;** (2) **אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.** הכלל הוא משסיים בית-המשפט את מלאכתו והוציא מתחת ידיו פסק-דין, "מעמדו של המבקש הוא של מי שנשפט והורשע כדין. לכן, כאשר מבקש הוא כי פסק-הדין יבוטל, עליו הנטל לשכנע את בית-המשפט מדוע יינתן לו "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של ההליך אשר הסתיים" (רע"פ 8583/04 **חילף נ' מדינת ישראל**, פורסם באתר נבו (02.11.04)). עוד יצוין כי השיקולים בבקשה לביטול פסק דין ובבקשה להארכת מועד להישפט לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982, הם זהים (ראו: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**, נז(6) 793 (2003)).

5. אין חולק כי המבקש קיבל במועד ביצוע העבירה את הזימון לבית המשפט ואף חתם עליו, אך לא התייצב. לא מצאתי בבקשה נימוק שהצדיק את אי-התייצבותו של המבקש לדיון. הדיונים בתאריך המשפט התקיימו כסדרם, ולא הוכרז בתאריך הרלוונטי על מצב חירום במדינה. המבקש יכול היה להגיש בקשה לדחיית הדיון אך לא עשה כן, וגם בימים שחלפו לאחר מכן לא טרח להגיש בקשה מתאימה. רק לאחר שנעצר על-ידי שוטר, כעבור מספר חודשים, הגיש בקשה לבית המשפט.

6. באשר לטענת עיוות דין, לא נטען בבקשה דבר וחצי דבר ביחס לאישום המיוחס למבקש. נטען באופן כללי בלבד שנגרם למבקש עיוות דין בכך שלא ניתנה לו הזדמנות להציג את טיעוניו בפני בית המשפט, אך לא פירט מהן אותן טענות טובות. כפי שצוין לעיל, על המבקש לפרט בבקשתו את כלל טיעוניו ולהציג הגנה טובה מפני האישום ולא להסתפק באמירה כללית.

7. באשר לעונש שהוטל על המבקש, אני סבור כי הוא הולם ואין בו כדי לגרום למבקש עיוות דין. המבקש אמנם מצהיר בבקשתו כי הוא אדם שומר חוק, אך הגיליון התעבורתי סותר לטעמי את ההצהרה הזו בכל הקשור ליחסו של המבקש לחוקי התעבורה. המבקש אווז ברישיון נהיגה משנת 2008, ומאז ועד היום, צבר 85 הרשעות קודמות בתעבורה, 37 מתוכן בחמש שנים האחרונות. בין הרשעותיו שפע של עבירות בעלות אופי בטיחותי בהן מהירויות חוזרות ונשנות, נהיגה שלא בכביש, שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית (עבירה חוזרת), סיכון עוברי דרך בנסיעה לאחר ועוד. לאור העבר המכביד שממנו עולה כי המבקש מהווה סכנה ממשית למשתמשי הדרך, ובשים לב לחומרת העבירה, לא היה מנוס מלמקם את המבקש ברף העליון של מתחם הענישה שאותו קבעתי בגזר הדין שניתן בהעדרו של המבקש.

8. **לאור כל האמור לעיל, משלא מצאתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו של המבקש לדיון, ולנוכח העובדה כי לא סברתי שהשארית פסק הדין על כנו תגרום**



למבקש לעיוות דין, מצאתי לנכון לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, י"ט תשרי תשפ"ו, 11 אוקטובר 2025,
בהעדר הצדדים.